

Dopisi in novice.

Iz Gradca. 30. avg. (Kmetijski kurz za učitelje.) Kakor je znano, pričel se je napredovalni kmetijski tečaj za ljudske učitelje dne 24. avgusta in boše trajal do 30. septembra t. l. — V to šolo je poklicanih 25 učiteljev: 14 iz zgornjega in 6 iz doljnega Štirskega pa 6 iz Kranjskega. — Ravnatelj tega kurza je profesor na tukajšnjem učiteljskem izobraževališču, doktor Santner, ki predava kemijo in fiziko po 8 ur na teden; prof. Gauby prednaša zoologijo po 3 ure in botaniko po 3 ure na teden; prof. dr. Wilhelm razlaga klimatologijo po 4 ure in prof. Eichhorn pa mineralogijo po dve uri na teden. — Za letos je ta kratki čas odločen za teoretični poduk, a prihodnje leto se ima na podlagi tega nauka praktično poučevati. Vendar je tudi letos za teoretični poduk določen en izlet na teden, namreč na posestvo deželne kmetijske družbe v Krottenhof-u, oddaljen 1 $\frac{1}{2}$ ure od Gradca. Pervi izlet smo imeli preteklo sredo. Gosp. Adolf Baumgartner, ravnatelj kmetijske šole v Krottenhof-u — nam je skazoval razne stroje poljedelstvo, umno živinorejo in sirsarstvo. Prihodnji teden bodemo obiskali kmetijsko razstavo v Vildonu.

Slušatelji kmetijskega kurza iz Kranjskega. (Nov.)

Iz Gorenjskega. Ljubi »Tovariši!« Vljudno te prosim, da sprejeti blagovoliš v svoje liste naslednji spis, ki je opert na podlago starodavnih naših narodnih prislovc: »Kakor se posojuje, tako se vračuje«; in: »Kdor drugim jamo koplje, sam v njo pade«. Vpletel bom tu in tam vmes — boš že dovolil — tudi kakim nemški izraz in rek, da bodo to ložej umeli tudi taki, katerim je nemščina morebiti bolj umevna in priljubljena memo slovenščine. In zdaj: k reči!

Nedavno popotvala sta tu po Gorenjskem dva gospoda. Po odlični noši soditi, bila sta oba inteligentna mestna učitelja. Eden zmed nju bil je bolj male postave in šibke rasti; tudi narava njegova mogla bi se — vsaj po zunajnosti soditi — imenovati mirna in tiha, se pravi, če se nanj morebiti ne vjema nemški pregovor: »Tiefe Wässer sind still« — a ves drugi kavelj bil je njegovi sódrug. Velika krepka postava, ponosita obnaša, modérno gojena brada, — sploh cela oseba kazala je, da v tem gospodu tiči vse kaj družega kot navadni mestni učitelj. Prijatelj prijatla obiše in mu kaj v spomin podeli, a ta dva gospoda sta iskala prilike, kako osmešiti in počerniti pred svetom učitelja, tovariša. No, kdor išče, pa že nekaj najde. Ker se pa za to prava, na resnico operta prilika ni ravno mogla najti, segel je on (ali pa njegovi popotni tovariš, — ali pa vzajemno obadva) k zasramovanju, laži in obrekovanju svojega učiteljskega sobrata, ter priobčil plod svoje literaturne zmožnosti po »Laib. Schulzeitung-i« št. 16 v spisu »Aus Oberkrain«. Gosp. pisavec se sicer ni podpisal, in je berž ko ne nabrane »dáta« le ustmeno »Schulzeitung-i« naznanil, katera jih je potem spisane »poetisch, ausgeschmückt« svojim bralcom predložila; — tudi kraja in imena prizadetega učitelja ni naravnost imenoval; — toraj naj bo zadnjim dvem zadevam tudi enak zagovor.

Pervo, nad komur se je g. poročevalec v dotičnem kraji spodtikoval, bilo je, ker so šolarji šli o času, ko se navadno šola prične, v dežji s priziganimi lučicami za pogrebom neke 80 let stare žene. Že o pravem pričetku šole je bil g. korrespondent slabo podučén; — naj toraj v drugo bolj natanjko oprašuje in pozveduje, da se ne bo javno lagal. Potem pa rečem: ako smejo drugi učitelji po deželi začetek šole postaviti po krajnih razmerah še le na 9. uro ne smel bi ga li jaz o izvanrednih časih prestaviti za pol ali eno uro? Da je

one otroke, kateri niso imeli omrel, močil o tej priliki dež, je naravna stvar. Moči jih tudi velikokrat v šolo in iz šole gredè, kar se pa godi tudi drugje, celo v Ljubljani, ker menim, da tudi dol še ni vpeljana navada, da bi tiste otroke, ki nimajo omrel, vozili s »comfortabel-ic« v učilnice. Lepe starodavne kristijanske navade, da mertve z gorečimi svečami k grobu spremljajo (čez kar se pisalec prav nepristojno šali), jaz nisem vpeljal, pa jo tudi nikdar odpravljaj ne bom. Imel bi s tem tudi preveč posla; kajti razširjena je ona več ali manj po vsem kristjanskem svetu. Le gerdo je, »dass sich der Herr Korrespondent darüber lustig, dadurch aber gleichzeitig nur sich selbst vor jedem denkenden Menschen lächerlich macht«. — Žena, ki je bila ono jutro pokopana, bila je ena zmed naj bolj spoštovanja vrednih in častitljivih posestnic našega kraja, revežem in mladini velika dobrotnica, in šoli, t. j. šolskemu posloju soseda; tedaj je v svojem dolgem življenju zaslužila, da jo šolska mladina k grobu spremi. In ko bi tudi vsega tega ne bilo, je bila tisti dan pogrebna maša tudi ob enem šolska maša, katero naša mladina o poletnem času vsaki dan obiskuje, in jo tudi dotlej obiskalo bo, dokler se bo §. 1 nove šolske postave glasil: Namen ljudske šole je, odrejati otroke, da bodo nravni in pobožni.

Ostudna laž pa tiči v onemu stavku, ki pravi: »In der Kirche sah ich dann die Kinder mit ihren Lichtern um den Sarg herum kauern, während ihnen der Lehrer mit kräftiger Stimme das »Libera« vortrug«. Nemci pravijo takim, katerim so čuti tako omejeni, da prav razsojevati in sklepati ne morejo, da se nahajajo »in dem Zustande der Unzurechnungsfähigkeit«. Tudi g. korrespondent je bil ono jutro menda »unzurechnungsfähig«; zakaj če bi bil imel zdrava ušesa, slišal bi bil, da so pri slovesni čerini maši pele pevkinje z manoj vred (izvzemši responzorije) edino le primerne slovenske pesme; da se pa one ne zovejo »Libera«, ampak da je »Libera« edino le taisti resnobni žalospev, kateri se poje ob rakvi neposredno pred pokopom, to ve dobro vsaki otrok, in brez dvombe tudi gotovo g. korrespondent sam. Prišutil je to besedo le zraven, da bi mene javno zasmehoval. Da pa jest pri petju »Libera« nisim bil nazoč (sem jo v 18 letih morebit komaj 5 do 6krat peti pomagal, ker pri nas to ni v navadi bilo), bil g. dopisnik tudi lahko videl, ko bi mu mende oko omejeno ne bilo.

Kar pa zadene zamudbe šolskih ur, katere mi g. dopisnik podtikuje, cika to na ostudno denunciacijo, ki je berž ko ne proračunjena na to, da bi me počernila v očeh šolskih prednikov. Če sem bil kdaj po neodvrčljivih okolšinah pri poduku kako uro zadržan, sem taisto, ako jô nisem imel s tem, da bom večkrat o prostih dnevih deržal šolo, že naprej prigospodarjene, gotovo vselej vestno dohitil, in peljal sem z mladino vred natanjčni račun, koliko imamo ur k dobrem, koliko pa smo jih morebit na dolgu. Ako bi bila moja šola v takem neredu, kakor bi jo g. pisalec rad razvpil, bi mi ne ponujali vsacega leta iz zunanjih sosednih, drugam vsolanih vasi toliko otrok v poduk, da bi z njimi lahko prej šolo do polovice napolnil, preden kakega domačega vpisem; pa tudi to naj bo povedano, da ko bi ne mšlil ali mogel svojih dolžnost spolnovati, bi vzel koj sam prostovoljno od šole slovo. Saj nisem postal iz potrebe ali kruhoborstva učitelj; imel sem, hvala Bogu, kaj živeti, preden sem prevzel težavni posel podučevanja, pa upam, da bi mi tudi stradati treba ne bilo, ko bi se odpovedal šolstvu. Gnala me k šoli tudi kratko malo ni mastna služba; kajti bil sem pod staro vravnavo v vsem dekanatu, in pod novo v celem okraji do letos gotovo naj slabejše plačan, z delom pa z majhno izjemo naj bolj preobložen učitelj.

Oziroma na vmisljeno majhno veljavo v mojem službenem kraju, katero

mi g. pisac podtikuje, se ne bom z laznikom pričkal, akoravno bi mu tudi v tem oziru lahko zavezal popolnoma jezik. Moji sosrenjčani skazali so mi že tolikokrat svoje popolno zaupanje, da se z enakim redko slovenski učitelj ponašati mora. Tudi to, da mi pravijo sploh le »Somoštrov Jože«, je kolosalna laž. Kedar bo g. korrespondent prišel zopet v naš kraj, naj le še enkrat vpraša: kdo je »Somoštrov Jože«, in prepričal se bo, da ne bo, nihče djal: »to je naš učitelj«. (Gosp. pisalec je sicer morebiti slišal pri neki cerkvi zvoniti, pa ni vedel kje, tedaj bil zopet »unzurechnungsfähig«. Brat »Somoštrovega Jožeta«, znan učitelj in okr. šolski nadzornik na Notranjskem se je mogel pač debelo smejati, ko je v »Schulzeitung-i« bral, kako je njegovi brat prišel v ta časnik à la Pilatuž v Credo.)

K sklepu pa zdaj še dve besedi:

Perva velja »Schulzeitung-i«. Časniku, ki si je postavil nalogo, da širi med slovenskimi učitelji pravo nemško omiko, svetujemo pred vsem drugim »das Studium der Grundsätze und Regeln des publicistischen Anstandes«, in naj se po teh pravilih tudi ravna; nikar pa naj ne vleče vse v blato zasramovanja in zasmehovanja, kar se ne vklanja njegovim načelom. Ako časnik svoje bralce namesto omike seznanja s psovkami: »Tonsurirte Schulinspektoren«, »Hauptrepräsentanten des verknöcherten Messnerlehrerthums«, »klerikalster Frömmler«, »verdrehten Häuflein« in mnogimi enacimi pridevki: to je obnaša inteligentnih gospodov, ampak to so »Manieren ungehobelter, ungezogener und ausgelassener Gassenjungen«. Od tacega lista more se nevoljno proč obrniti tudi vsaki pošteni Nemeč.

Druga beseda pa gre g. korrespondentu in njegovim enakomisličim sbratom: Žalostno, pa tudi gerdo je, ker se jih med onimi, katere bi imela obsegati naj ožja vez resničnega in odkritoserčnega prijateljstva, ter vzajemne delavnosti v prid domovine, nabaja žali Bog le preveč tacih, katerim je nekaka slast, sejati razpor, zavid, merzenje in sovraštvo med tovariši; — se bolj žalostno pa je, ako bivši iskren prijatelj napada prijatla na njegovi časti. Tu pač velja rek: »Gott bewahre mich vor meinen Freunden; mit meinen Feinden werde ich schon selbst fertig werden«.

Zasramovan učitelj.

Dopis, kateri tukaj v misel jemlje naš dopisovalec, ni mogel imeti drugačnega namena nego pristuditi učiteljem cerkveno službo; in počerniti pred svetom zločinca, ki otroke v cerkev vodi, da vidijo kerščanski pogreb. Ta dopis je »Laib. Tagblatt« iz Schulzeitunge od besede do besede posnel in to nam vse razjasnuje; ako ni bil dopis naročen, je bil pa v Ljubljanski kovačnici predelan in opiljen, ker sicer ne mislimo, da bi učitelji zaradi tega drug drugega obiskali, da bi vedili kaj pikantnega od učiteljev, mežnarjev! povedati, niti da bi si ne želeli kerščanskega pogreba, kateri tukaj smešijo! No, mogoče je pa tudi; liberalna strast v človeku zaduši vsa blaga čutila!

Iz Ljubljane. 10. t. m. je bil, kakor naznanjeno, letni občni zbor vdovskega učiteljskega društva. Zbralo se je 25 društvenikov. Versilo se je vse po programu. Zbor je odobril poročilo blagajnikovo in tajnikovo, in dovolil neki vdovi izvanredne podpore 20 gl. ne da bi se kakorkoli zavezal za prihodnje. V pregledovalce računov se volijo g. g. Borštnik, Govekar in Kovšca. Predsednik gsp. dr. Anton Jarec podari društvu obligacijo za 100 gl. in se določno odpoveduje predsedništvu, povdarjajè spremenjene okoliščine, in gledè na to, da je on katolišk duhoven, in že zaradi tega razpostavljen napadam in morda zaradi njega tudi društvo. — A navzočni učitelji so bili te misli, da je vdovsko društvo v prvi versti zavod, ki podpira uboge in ima opraviti z denarjem, drugo

ni tukaj merodajavno, denar bo pa javalne drugej bolje hranjen in bolj pristopen učit. vdovam in sirotam, kakor ravno pod njegovim oskerbništvom in ga prosijo, da naj ostane še predsednik vdovskemu društvu. Potem volijo enoglasno z listki dr. Jarca za predsednika, ki poslednjič obljubi, da hoče biti še dalje predsednik udovskemu društvu. V blagajnika se potem voli dosedanji blagajnik Močnik in v odbornike gg.: Borštnik Janez iz Šmarije, Čenčič J., Kuhar, Praprotnik A. in Praprotnik France, Schott in Tomšič.

Pretečeno leto jih je 5 na novo društvu pristopilo, in pri zboru se oglašali tudi nazočnih eden k pristopu.

(Dalja.)

— (*Deželnega šolskega sveta redna seja*) je bila 6. avg. Predsedoval je deželni namestnik g. Bogoslav vitez Widmana. Rešena je bila najprej prošnja mesta Idrije za realno gimnazijo tako, da se predloži ministerstvu uka. Dalje poroča c. k. deželni šolski nadzornik o slabem obiskovanji ljudskih šol v kranjskem šolskem okraji, ter se zaradi tega c. k. okrajni šolski svet v Kranji pozivlja k strogemu postopanju zoper nemarne. Šola v Poljanah se ima popraviti, ona hiša na Trati za šolo urediti, ktera je v ta namen kupljena. V Škofji loki se imajo šolski prostori dekliske šole razširiti, ravno tako se imajo enorazredne ljudske šole v Smedniku in Selcih spremeniti na dvorazredne. Frančiškanski očetje, kateri se do zdaj pečajo z ukom kamniške ljudske šole, se pozivljajo, naj se podveržejo ukazu deželnega šolskega sveta od 22. febr. 1874. Neki pomagalni učiteljici in gl. učitelju se dovoli remuneracija, eden se pa posvari pismeno zaradi disciplinarnih prestopkov. Prošnja necega bivšega okrajnega šolskega svetovaleca za oprostčenje šolske denarne kazni v znesku 50 gl. 80 kr., ktere je nepotrebno potrosil, se reši s tem, da se ima oni znesek plačati. Pritožba c. kr. šolskega sveta v Postojni o zadevi neplačanih učiteljev senožeškega šolskega sveta se ne usliši, ter se ima šolsko premoženje v Senožetah izročiti c. k. tamošnji davkariji. Občinsko predstojništvo v Jablanici se gledé prošnje za podporo iz normal. šolskega zaklada za občine Trpčane in Kutežovo odkaze k dež. odboru. — Za novo šole na Ubeljskem se obljubi c. k. okraj. šol. svetu v Postojni podpora iz norm. šolsk. zaklada. Dalje se učitelj v Dobrniku Jan. Tomšič vsled njegove prošnje déne v pokoj s 490 gl. — Konečno se neki krajni šolski svetovalec na vprašanje, če imajo otroci samo do tega dneva, ko spolniho 12. leto, obiskovati šolo, ali še celo leto, zavrne na dotično šolsko postavo.

— *Jahresbericht der II. städtischen vierklassigen Volksschule.* — Učiteljev na tej šoli je bilo z vodjem vred 8, ker ima vsak razred tudi vstričnice; 3 duhovni so podučevali v verouku, vodja gsp. Belar je podučeval tudi potovajè na ljubljanskem mahu. Učencev je bilo ob začetku leta 622, na koncu pa 573, in sicer v I. razr. a. 68, I. razr. b. 56; v II. razr. a. 67, v II. razr. b. 62; v III. razr. a. 80, v III. razr. b. 62; v IV. razr. a. 74, v IV. razr. b. 40 in v potovalni šoli na Mahu 49, tedaj vsega skupaj 543 učencev, in med tem 19 učenk na Mahu. V pripravnici za obertnijsko šolo, ki se je začela 1. maja je bilo v I. oddelku 54, v II. oddelku 74 učencev. Iz šolske kronike povzamemo, da se je šola na Mahu 4. decembra slovesno otvorila in je tam v verouku podučeval gsp. Fr. Karun, zupnik predmestne fare v Ternovem, ki je z duhovnima pomočnikoma vred podučeval tudi v vstričnici b. pervega razreda na I. mestni šoli. — Med dobrotniki se naštevajo: slavna hranilnica, katoliško društvo, slavna mestna gosposka, krain. Schulpfennig. Za šolo na Mahu še posebno tudi krain. Schulpfennig, gg. srenj. svetovalci, gg. Leskovic, Terpin, Haufen in Terpin mlaj.; gsp. Ferdinand Mahr in

gospa Matevze-tova. — Da so se tudi revni otroci vdeležili šolskega praznika ste pripomogli dve neimenovani gospe, dalje tudi, kakor na I. mestni šoli gsp. župan in gsp. dr. Steiner. Poročilo je nemško in slovensko, kakor pri I. mestni šoli.

Jahresbericht der vierklassigen Volksschule in Rudolfs-werth našteva 6 učencikov redovnikov sv. Frančiška. V IV. razredu je bilo 31, v III. razr. 41, v II. razr. 37, v I. razr. 32, tedaj skupaj 141 učencev. Šolsko poročilo in imena so nemški pisana. Letne preskušnje so bile 29. in 30. julija. Sporočilo tudi govori od ponavljavne šole, a števila učencev ne imenuje.

Letno sporočilo javne štirirazredne ljudske šole v Kranji ima 4 svetne učitelje in 1 duhovnega učitelja za verouk, a za slovensčino in zemljepisje le do 20. junija, in učiteljico v rokotvorni dekliški šoli. Dobrotniki tej šoli so bili gsp. Valentin Pleiweis, slavna čitalnica in več miloserčnih hiš z hrano ubogim. V IV. razredu je bilo 18 učencev in 16 učenk = 34; v III. razr. 46 učencev in 25 učenk = 71; v II. razr. je bilo 60 učencev in 40 učenk = 100; v I. razr. 55 učencev in 75 učenk, = 130, tedaj 179 učencev in 156 učenk, ali skupaj 335. — Nedeljska šola ni omenjena. — Sporočilo je čisto slovensko. Ravnatelj je gosp. Mihael Kuster, c. k. okrajni šolski nadzornik. — Javna spraševanja so bila 29. julija.

Letno sporočilo 4razredne ljudske šole v Postojni. Učili so 4 svetni in 1 duhovni učitelj verouk; vodja je najstariši učitelj gsp. Fr. Vencajs; 1 učiteljica je podučevala v ženskih rokotvornih delih. V IV. razredu je bilo 46, v III. razr. 49, v II. razr. 77, v I. 86 učencev in učenk, tedaj skupaj 258, v nedeljski šoli jih je bilo 83, tedaj v vsakdanji in nedeljski šoli 341. — Dobrotniki tej šoli so bili: slavno c. k. ministerstvo z 2 šivalnima strojema, krainische Schulpfennig, teržani v Postojni, dr. Martin Razpet in gospa Lavrenčič-eva. Javna spraševanja so bila 28. julija. — Sporočilo je nemško in slovensko; imena učencev in učenk ter krajna imena slovenski.

Letno sporočilo 4razredne ljudske šole c. k. rudnika v Idriji našteva z vodjem in katehetom 5 učiteljev, 3 učiteljice in 1 učitelja za godbo. V IV. razr. je bilo 58 dečkov in 26 dekl. v III. razr. 75 dečk. in 55 dekl., v II. razr. 79 dečk. in 55 dekl., v I. razr. 83 dečk. in 63 dekl., tedaj vseh skup 494 dečk. in dekl. V ponavljalni šoli je bilo 35 dečk. in 82 dekl. in v obertnijski nadaljevalni šoli 38 dečkov. Šolsko naznanilo je pisano slovenski in nemški, imena pa samo slovenski.

Letno sporočilo 4razredne ljudske deške šole v Škofjiloki (samo slovenski) našteva z vodjem 4 učitelje in 1 kateheta za verouk. V IV. razredu je bilo 36, v III. 48, v II. 66 in v I. 86 dečkov, ki so se učili navadnih šolskih predmetov. V nedeljski šoli so učili gsp. P. Remic vse šolske predmete po 1 uro na teden, gsp. Lovro Sadar o poletenskem času 1 uro na teden sadjerejo, in gosp. Ivan Cetelj cerkveno petje. Učencev je bilo v nedeljski šoli 45, vseh skupaj 281.

— *Spraševanje za učiteljsko sposobnost bodo letos 22. oktobra in naslednje dni. Spraševanci naj se oglase v kolekovanih vlogah skrajni čas do 8. oktobra t. l. in naj določno povedó, hočejo li sprašani biti za splošnje ljudske šole ali za meščanske šole in pri poslednjih za kateri oddetek? Na prošnje, ki pridejo po 8. okt. se ne bode ozir jemalo. V prilogi se more med drugim tudi dokazati, da je spraševanec služil vsaj 2 leti na kaki glavni šoli ali na šoli, ki ima pravico javnosti. —*

Kdor se je o pravem času oglasil, naj pride 22. oktobra zjutraj ob 8. uri na c. k. učit. izobražišče, kjer se začno pismeni izpiti.

— 21. septembra popoldan ob 5. uri ima krain. Landes-Lehrerverein svoj 2. občni zbor, v Kozlerjevi pivni dvorani na celovski cesti poleg mitnice. Razun reči pri zborovanji navadnih je na dnevnim redu tudi razgovor o krajnih šolskih svetovalstvih. Ob 8. uri se začne godba; — h kateri se vabi-jo tudi podporni udje.

Deželna šolska konferencija se začne 21. septembra. Odposlanih je vseh skupaj 23. — Iz Log. okraja pride na mesto g. L. Božica, ki je šel v Gradec, gsp. K. Dermel.

Razpisi učiteljskih služeb.

Na Kranjskem: Učitelj. služba na novi šoli v Polici, plače 400 gl. Prošnje v 6. tednih pri c. k. okraj. šol. svetu v Litiji. — Učit. služba na 4 razr. lj. šoli v Vipavi, plače 400 gl. Prošnje do 25. sept. pri c. k. šol. svetu v Postonji. — Nadučit. služba v Šent-Vidu pri Zatičini, plače 500 gl. oprav. doklada in prosto stanovanje. Prošnje do 5. oktob. pri pomnoženem kraj. šl. svetu v Šent-Vidu. — Služba 2. učitelja pri Stari cerkvi, plače je 400 gl. in prosto stanovanje. Prošnje do 1. oktob. t. l. na krajni šolski svet pri Stari cerkvi (Mitterdorf in Gottschee). — Učiteljska služba na Bledu, l. p. 400 gl. Prošnje do 30. septembra 1874 pri okrajnem šolskem svetu v Radovljici. — Učiteljska služba v Toplicah, l. p. 500 gl. in prosto stanovanje. Prošnje do konca sept. pri krajnem šolskem svetu v Toplicah. — Učiteljčina služba v Metliki z letno plačo 400 gl. in prostim stanovanjem. Prošnje do 10. oktobra pri krajnem šolskem svetu v Metliki. — Na dekliški šoli v Rudolfovem druga učiteljična služba. Prošnje do konca septembra pri krajnem šolskem svetu v Rudolfovem. — Na štiri razredni ljudski šoli v Kranji na enorazredni ljud. šoli v Selcah ste učiteljski službi po 400 gl. letne plače razpisana. Prošnje do 10. oktobra 1874 pri krajnem šolskem svetu v Kranji in v Selcah.

C. k. okrajni šolski svet v Kranji 7. septembra 1874.

Na Štajarskem. Na Irazrednej ljudske šoli v Šent-Lorencu pod Prošinom (južnoželeznična postaja Štore) in na dvorazrednej ljudske šoli v Trbovljah (Trifall) pa se razpisuje podučiteljska služba letnoj služnino 480 gl. in prostim stanovanjem; v Svetini pri Celji se razpisuje učiteljska služba z letnoj služnino 600 gl. i prostim stanovanjem; prositelji, ki morajo biti zmožni slovenskega in nemškega jezika v govoru i v pisavi, imajo svoje dostojno obložene prošnje po svojej predstavljeni šolskej gospodski oposlati krajnemu šolskem svetu v Šent-Lorencu pod Prošinom za drugo v Svetini pri Celji najdalje do 30. septembra 1874 in za podučiteljsko pri krajnem šolskem svetu v Trbovljah do 15. oktobra.

Okrajni šolski svet v Celji dne 6. septembra 1874.

Premembe pri učiteljstvu.

Gsp. Jernej Štamcar v Velesovem se terdno postavlja; v Loškem potoku je g. France Sever; g. France Ludwig, učit. v Zagorji, gre na Marsko; g. Andri Kmet, na novo postavljen učitelj v Cerklje.